

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 92/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Филиповић, адвокат из ..., против туженог WINER STADTISCHE OSIGURANJE а.д.о Нови Београд, ради исплате осигуране суме, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Ваљеву и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је 21.08.2017. године поднео тужбу Основном суду у Ваљеву ради исплате осигуране суме. У одговору на тужбу тужени је истакао приговор месне ненадлежности, истичући да је за суђење у овој правној ствари месно надлежан суд у Београду, према седишту осигуравача.

Основни суд у Ваљеву се решењем П 1155/17 од 12.09.2017. године, по приговру месне ненадлежности туженог, применом чл. 19, 20. и 65. Закона о парничном поступку огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежаност и уз пропратни акт П 6913/21 од 08.02.2021. године предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Чланом 38. ЗПП је прописано да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано. Одредбом члана 40. став 2. ЗПП прописано је да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Према ставу 3. истог члана споразум из ст. 1. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. истог члана је прописано да исправу о споразуму (о уговореној месној надлежности) тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

По мишљењу Врховног касационог суда, када за одређене врсте спорова одредбама Закона о парничном поступку није предвиђена искључива месна надлежност, а уговорена је месна надлежност неког суда, тужилац врши избор између суда који је месно надлежан према одредбама Закона о парничном поступку и суда чија је надлежност уговорена. Међутим, у ситуацији када тужена страна истакне приговор месне ненадлежности, позивајући се на уговорену месну надлежност, тада се имају применити одредбе споразума парничних странака о уговореној надлежности.

Тужени је у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности позивајући се на члан. 23. Општих услова за осигурање лица од последица несрећног случаја (незгоде) донетих од стране Извршног одбора туженог 15.04.2016. године којим је одређено да је у случају спора између осигуравача и уговарача осигурања, односно осигураника, стварно надлежан суд према седишту осигуравача. У конкретном случају ради се о спору за исплату осигуране суме, коју потражује тужилац, као осигураник, од туженог као осигуравача, а на основу уговора о осигурању лица од последица несрећног случаја (незгоде) и полисе осигурања важеће за период од 01.10.2015. године до 01.10.2016. године, закључених између туженог, као осигуравача и Пословног факултета Ваљево, Универзитет Сингидунум Београд, као уговарача осигурања, ради осигурања осигураника- студената овог факултета.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио да је за суђење у овој правној ствари месно надлежан Трећи основни суд у Београду, као суд на чијем се подручју налази седиште туженог и донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**